

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 100.855 van 14 november 2001
in de zaak A. 91.372/X-9489.**

In zake : Geert DE PLUS,
 wonende te 9406 NINOVE,
 Brakelsesteenweg 216

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. HEYVAERT,
kantoor houdende te 9200 DENDERMONDE,
Gentsesteenweg 108-110.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Geert DE PLUS op 28 april 2000 heeft ingediend om nietigverklaring te vorderen van het besluit van 29 februari 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan verzoeker de vergunning wordt verleend voor "de regularisatie van een loods, bijgebouw en stal en van een gedeeltelijke sloping" aan de Brakelsesteenweg 216 te Ninove, op percelen kadastraal bekend Sectie B, nrs. 841 f, g, h, l-deel en m-deel, anderdeels, vernietiging van voormelde beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie;

Gelet op het arrest nr. 90.015 van 3 oktober 2000 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen en de uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld;

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting van 6 november 2000 ingediend door de verzoekende partij;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de beschikking van 16 mei 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 oktober 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. HELSEN, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS die, loco Advocaat J. HEYVAERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker naar eigen zeggen in 1991 een bouwvergunning heeft verkregen voor het oprichten van een winkel met opslag- en stapelruimte aan de Brakelsesteenweg 216 te Ninove; dat het vergunde complex een breedte heeft van 20,40 m en een diepte van 35,50 m; dat verzoeker nadien zonder daartoe over de vereiste bouwvergunning te beschikken een loods heeft opgericht van 19 m op 19,90 m, met een kroonlijsthoogte van 4,68 m en een nokhoogte van 7,68 m, ingeplant op minder dan één meter van de linkerperceelgrens, een berging van 6,44 m op 4,05 m met een hoogte van 3,76 m en een betonverharding van 6,44 m op 19 m, evenals een volledig gesloten stal van 3,87 m op 11,15 m met een hoogte van 3,25 m, ingeplant in de weide achter deze verharding; dat de wederrechtelijk opgerichte constructies volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgesteld gewestplan Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem, zijn gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied; dat de bevoegde Vlaamse minister bij besluit van 12 maart 1998 een eerste regularisatiebouwaanvraag heeft geweigerd; dat verzoeker hiertegen een

beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld (A. 78.847); dat verzoeker op 31 augustus 1998 een nieuwe regularisatiebouwaanvraag heeft ingediend; dat in deze nieuwe aanvraag de sloop is voorzien van het linkerdeel van de uitbreiding over een breedte van 5 m, zodat over de gehele bouwdiepte een bouwvrije strook ontstaat van minimum 5 m; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Ninove bij besluit van 6 april 1999 de bouwvergunning heeft geweigerd op grond van het ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen bij besluit van 9 september 1999 het beroep van verzoeker tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen heeft ingewilligd en de gevraagde vergunning heeft verleend; dat de gemachtigde ambtenaar op 8 oktober 1999 beroep heeft ingesteld tegen deze inwilligingsbeslissing bij de Vlaamse regering; dat verzoeker in toepassing van artikel 53, § 2, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, met een ter post aangetekende brief van 4 februari 2000 de zaak aan de Vlaamse regering heeft gerappelleerd; dat het Hoofdbestuur van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen met een brief gedagtekend 7 februari 2000 aan verzoeker heeft medegedeeld dat voormelde brief niet als een rappelbrief kan worden aangenomen vermits deze niet bleek te voldoen aan de voorschriften bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 tot vaststelling van de vormvoorschriften na te leven door de aanvrager van een bouw- of verkavelingsvergunning bij de verzending van de rappelbrief bedoeld in artikel 55, § 2, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat verzoeker met een ter post aangetekende brief van 10 februari 2000 de zaak opnieuw aan de Vlaamse regering heeft gerappelleerd; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 29 februari 2000 het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van de bestendige deputatie heeft ingewilligd en laatstgenoemde beslissing heeft vernietigd; dat dit besluit met een ter post aangetekende brief van 3 maart 2000 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit bij arrest nr. 90.015 van 3 oktober 2000 werd verworpen wegens het niet voldaan zijn aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen, met name dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat verzoeker ingaande op hetgeen desbetreffend werd gesteld in het door het met het onderzoek van de zaak belaste lid van het Auditoraat in het verslag over de vordering tot schorsing in zijn memorie van wederantwoord betoogt wat volgt :

"In het verslag inzake de vordering tot schorsing d.d. 19 juni 2000 maakt de Auditeur een zeer gegronde en pertinente opmerking.

Bij arrest nr. 86.003 van 15 maart 2000 heeft de Raad van State het besluit van 9 november 1994 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de vormvoorschriften na te leven door de aanvrager van een bouw- of verkavelingsvergunning bij de verzending van de rappelbrief bedoeld in art. 55, § 2, 4° lid van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw evenals het besluit van 23 juli 1998 van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van 9 november 1994 hierboven vernoemd, vernietigd.

Zulke vernietiging geldt erga omnes en heeft daarenboven terugwerkende kracht.

Dit heeft verregaande implicaties op het dossier van verzoeker vermits deze op 4 februari 2000 een eerste rappelbrief heeft gestuurd aan de Minister. Bij schrijven van 7 februari 2000 reageerde het Hoofdbestuur dat de brief van 4 februari niet als 'rappelbrief' kon worden beschouwd vermits er niet voldaan werd aan de vereisten zoals vooropgesteld in het hoger genoemde en heden vernietigde uitvoeringsbesluit. Verzoeker heeft dan op 10 februari 2000 een 'aangepaste' rappelbrief overgemaakt. Het bestreden ministeriële besluit werd slechts op 6 maart 2000 aan verzoeker betekend.

Gezien de vernietiging van het uitvoeringsbesluit dat vormvereisten oplegt aan de rappelbrief en het feit dat daardoor de op 4 februari 2000 verstuurdde rappelbrief wél als geldig moet worden weerhouden, heeft dit tot onmiddellijk gevolg dat de bestreden ministeriële beslissing niet tijdig aan verzoeker werd meegedeeld en de bouwvergunning die was afgeleverd door de Bestendige Deputatie op die manier definitief is geworden.

Ook deze gevolgtrekking wordt door de Auditeur in zijn verslag gesuggereerd.

Het komt verzoeker dan ook voor dat deze door de Auditeur opgeworpen opmerking dermate belangrijk en verstrekkend is dat er door de Raad niet aan kan voorbij gegaan worden en op zichzelf genomen maakt deze opmerking bijgevolg een voldoende grond uit tot vernietiging van de bestreden beslissing";

Overwegende dat de Raad van State, in voorkomend geval ambtshalve, de bevoegdheid van de steller van de aangevochten akte dient te onderzoeken;

Overwegende dat artikel 53, § 2, vierde en vijfde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 bepaalt wat volgt :

"Van de beslissing van de Vlaamse regering wordt aan de partijen kennis gegeven binnen zestig dagen na afgifte bij de post van de aangetekende zending die het beroep bevat. Ingeval de partijen worden gehoord, wordt de termijn met

vijftien dagen verlengd. Bij gebreke kan de aanvrager de zaak bij aangetekende brief aan de Vlaamse regering rappeleren.

Heeft de aanvrager geen beslissing ontvangen bij het verstrijken van een nieuwe termijn van dertig dagen met ingang van de dag waarop de rappelbrief ter post is afgegeven, dan mag hij zonder verdere formaliteiten overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij zich gedraagt naar de aanwijzingen van het dossier dat hij heeft ingediend, naar de decreten en verordeningen, met name naar de voorschriften van de goedgekeurde plannen van aanleg, alsmede naar de bepalingen van de verkavelingsvergunning; is het beroep door het college of de gemachtigde ambtenaar ingesteld, dan mag de aanvrager overgaan tot het uitvoeren van het werk of het verrichten van de handelingen, mits hij zich gedraagt naar de beslissing van de bestendige deputatie.”;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie houdende inwilliging van het beroep van verzoeker werd ingesteld met een ter post aangetekende brief van 8 oktober 1999; dat de bevoegde Vlaamse minister niet heeft beslist binnen de door voormeld artikel 53, § 2, vierde lid, bepaalde termijn van 75 dagen; dat verzoeker de zaak met een ter post aangetekende brief van 4 februari 1999 aan de minister heeft gerappelleerd; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 29 februari 2000 over het beroep van de gemachtigde ambtenaar uitspraak heeft gedaan; dat dit besluit met een ter post aangetekende brief verzonden op vrijdag 3 maart 2000 aan verzoeker ter kennis werd gebracht; dat verzoeker deze brief ten vroegste kan hebben ontvangen op maandag 6 maart 2000, d.i. de 32ste dag na de afgifte ter post van zijn rappelbrief van 4 februari 2000;

Overwegende dat verzoeker met een op 10 februari 2000 ter post aangetekend verzonden brief de zaak opnieuw aan de minister heeft gerappelleerd ingevolge de mededeling bij brief van 7 februari 2000 van het Hoofdbestuur van de Administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen dat voormelde brief van 4 februari 2000 niet als een geldige rappelbrief in aanmerking kon worden genomen vermits deze niet voldeed aan de voorschriften bepaald in het besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 tot vaststelling van de vormvoorschriften na te leven door de aanvrager van een bouw- of verkavelingsvergunning bij de verzending van de rappelbrief bedoeld in artikel 55, § 2, vierde lid, van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw; dat inmiddels evenwel voormeld besluit van de Vlaamse regering van 9 november 1994 evenals het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot wijziging van dit besluit bij arrest nr. 86.003 van

15 maart 2000 werd vernietigd; dat dit besluit aldus moet worden geacht ab initio uit de rechtsorde te zijn verdwenen; dat niet blijkt, en verwerende partij ook niet beweert, dat verzoeker afstand heeft gedaan van zijn rappelbrief van 4 februari 2000; dat evenmin blijkt en de verwerende partij ook niet beweert dat dit geen geldige rappelbrief is in de zin van artikel 53, § 2, vierde lid, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker het bestreden besluit laattijdig heeft ontvangen; dat dit besluit derhalve geen rechtsgevolgen meer kan sorteren en de beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie haar rechtsgevolgen herneemt; dat omwille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer het bestreden besluit dient te worden vernietigd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 29 februari 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media, houdende, eensdeels, inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen de beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan Geert DE PLUS de vergunning wordt verleend voor "de regularisatie van een loods, bijgebouw en stal en van een gedeeltelijke sloping" aan de Brakelsesteenweg 216 te Ninove, op percelen kadastraal bekend Sectie B, nrs. 841 f, g, h, l-deel en m-deel, anderdeels, vernietiging van voormelde beslissing van 9 september 1999 van de bestendige deputatie.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing en de vordering tot nietigverklaring, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
veertien november tweeduizendeen, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. DE BRABANDERE.